

Sygn. akt III USK 68/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

o ustalenie kapitału początkowego i wysokość emerytury,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 25 marca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 maja 2019 r., sygn. akt III AUa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 maja 2019 r., III AUa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację ubezpieczonego T. K. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z 21 lutego 2018 r., V U (...) w sprawie o ustalenie kapitału początkowego i wysokość emerytury.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego ubezpieczony reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu wniósł skargę kasacyjną. Pismami z 19 marca 2020 r., 5 stycznia 2021 r.; 7 stycznia 2021 r. ubezpieczony domagał się cofnięcia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o

apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji Sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach, jak przy cofnięciu pozwu.

Cofnięcie skargi kasacyjnej jako czynność procesowa nie podlega ocenie Sądu Najwyższego na podstawie art. 203 § 4 w związku z art. 355 § 1 k.p.c. (art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c.), a w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych także na podstawie art. 469 k.p.c., ponieważ skarga kasacyjna nie jest zwykłym środkiem odwoławczym (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2011 r., II PK 115/11, LEX nr 1313652).

Z tych względów postępowanie kasacyjne w sprawie należało umorzyć, o czym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie powołanych przepisów.